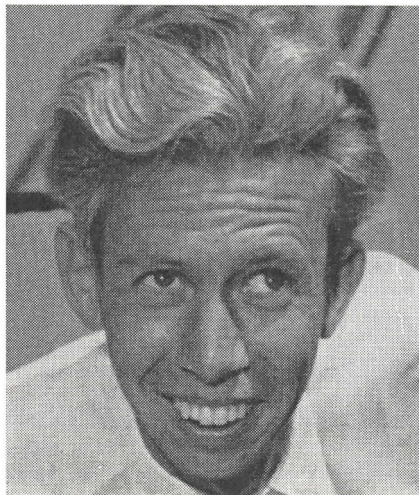

AARHUS TEATER

AARHUS TEATER

Direktør Allan Fridericia – Teatersekretær Jesper Gottschalch

Finn Methling

*„Den der kun
tar spøg
for spøg”*

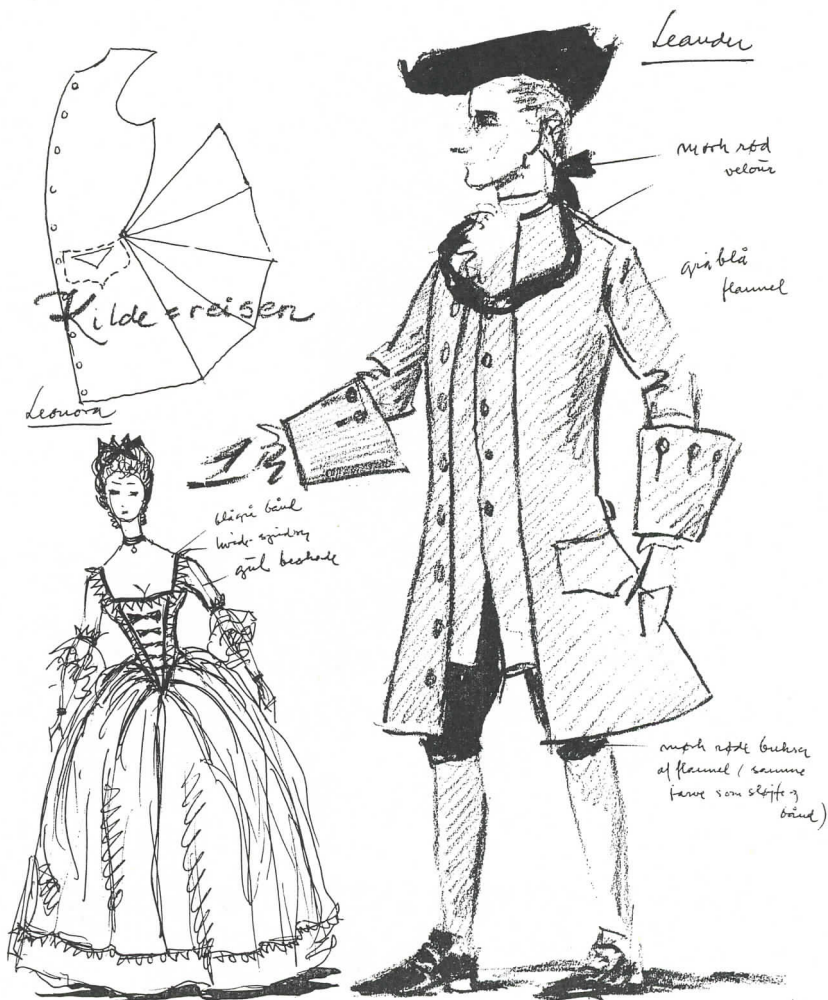
Når en krebs er ved at skifte skal, kan man godt forestille sig, at den opfatter det som en tragedie, der ikke rummer det mindste håb. Den kan føle, det er meningsløst at sige farvel til det gammelkendte – der jo i virkeligheden er ved at flyde ud i meningsløsheden – og lige så meningsløst at sige goddag til noget nyt – som den naturligvis kalder meningsløst. Men nu denne raket, vi frygter? Er den ikke blot en ny skal om noget, vi selv kan bestemme karakteren af: sort elendighed eller et håb med håbets farver? Mit spil peger i al beskedenhed mod den sidstnævnte mulighed. Selvfølgelig flytter nissen med – det skal han, og vi har jo allerede haft adskillige nissemand på spil i rummet og nu sidst en nissepige, søster til stykkets stjerneprinsesse –; men sort kan det først blive, hvis vi glemmer, at vi jo allesammen altid har været og er midt ude i rummet, svævende det ukendte sted, der – som prinsen siger til en af

stykkets unge piger – er inde i hendes eget hjerte, hvis hun vil have det der. I erkendelsen af dette ligger den – som jeg vil kalde det – livsbefordrende absurditet, og man kan jo også spørge, hvorfra de gamle egentlig hentede deres bedste grin, og om vi helt skal holde op med at smile?

Der er flere, der har spurgt mig, hvorfor jeg har kaldt denne nye fremførelse af stykket for en »sommerspøg« og ikke en »komedie« som i sin tid ved førsteopførelsen og i bogudgaven. Og én tilføjede: »Er det da kun en spøg?« Hvorfor nu dette »kun« vil jeg til gengæld spørge. At en spøg kan være god, skulle vi her i landet være de sidste til at benægte, og jeg håber ikke, at jeg har gjort spøgen mindre god – for en spøg var den fra begyndelsen. Dertil kommer, at »komedie« efterhånden lyder lidt for litterært. Vi må snart se at få hævet teatrets pæne, officielle forlovelse med litteraturen. Lad dem muntre sig sammen uofficielt, hvis de vil. Det kan være ganske fornøjeligt. Principielt må vi dog fastholde, at teater ikke er litteratur, men bevægelse, mimik, tale, musik, sang, dans, lys og farver, og manuskriptet er ikke noget endeligt i sig selv, kun en opskrift, en tegnsætning, en kode, der ustandselig rettes og skal rettes, ændres og skal ændres. Fanden – den gamle haltende, jambende komediant med sin maske med horn og sin klumpfod-kotur – skulle stå ærbødigt med halen i hånden foran den genialske forfatter. Eller – hvad der også sker – stritte foragtligt med den mod den samme elendige person. Op på scenen med ham! Prøvescenen! Det er dér, vi skal mødes – ellers bliver det aldrig til noget med det levende teater, vi gerne vil have. Så bliver der bare, som der er i denne europæiske provins, København inkluderet: mangel på danske dramatikere og en evindelig beklagelse af dette kedelige faktum.

Hermed være visse afsnit af bogudgaven 1954 erklæret for ugyltige af forfatteren – og fanden! – og spillet fornyet på Aarhus Teater.

Finn Methling

En af Ole Walboms kostumeskitser til Kilderejsen

AARHUS TEATERS REPERTOIRE

SÆSONEN 1963-64

Efteråret på Aarhus Teater kommer til at stå som en manifestation af de stærkere og stærkere bånd, der knytter skandinavisk teater sammen. Vi kan hilse ikke mindre end 3 nordiske iscenesættere velkommen: islændingen *Benedikt Arnason*, svenskeren *Gösta Terserus* og nordmanden *Tormod Skagestad*.

Benedikt Arnason bliver mester for årets Shakespeareforestilling *Romeo og Julie*, *Gösta Terserus* tager sig af Sara Lidmanns *Job Klokkemagers Datter* og *Tormod Skagestad* af sin egen dramatisering af Sigrid Undset *Kristin Lavrandsdatter*.

Shakespeares *Romeo og Julie*, verdens berømteste kærlighedsdrama, bliver Aarhus Teaters bidrag til festlighederne i forbindelse med

Gitte Hænning

Ulla Britta Jørgensen

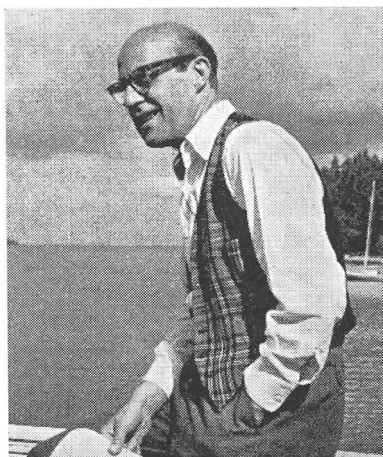

Fra opførelsen af *Kristin Lavransdatter* i Oslo

forfatterens 400 års dag. Historien om de to elskende fra Verona har århundreder igennem fået en tolkning, der svarer til noget i tiden, idet emnet, kærligheden over for menneskenes uforsonlighed, appellerer til en personlig stillingtagen. Ud fra sådanne betragtninger har det været naturligt for iscenesætteren og Aarhus Teater at give *John Hahn-Petersen*, personifikationen af den unge mand af i dag, den ene hovedrolle, medens den purunge *Ulla Britta Jørgensen* bliver Julie.

Aarhus Teaters første danmarkspremiere, *Job Klokkemagers Datter*, bliver samtidig introduktionen af den verdensberømte svenske forfatterinde Sara Lidmann som dramatiker her i landet. Selv om adskillige af hendes romaner er oversat, er det mindre kendt, at hun bl. a. med *Job Klokkemagers Datter* har tegnet sig for flere af de største dramatiske succeser i Sverige efter krigen. *Job Klokkemagers Datter* er en yngre kvinde, der har brugt sit liv på at passe hjemmet for en gammel far. Nu føler hun, tiden er ved løbe fra hende, hun søger kærligheden og prøver i det hele taget at forstå den moderne tid med læderjakker, motorcykler, industrialisering o. s. v., som bryder ind i hendes tilværelse. Det er problemer, vi alle kender, men det gør det dobbelt spændende, at Sara Lidmann har henlagt handlingen til den del af Norden – Sverige omkring polar-

Gösta Terserus

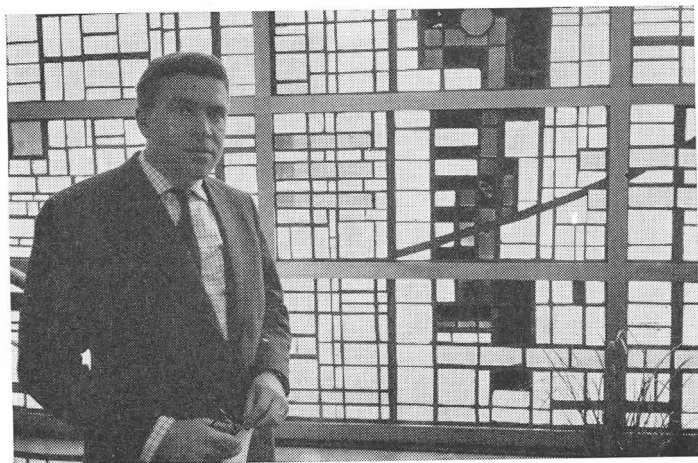
cirkelen – der forekommer os mest fremmedartet. Mag. *Kjeld Elfeldt*, Sara Lidmanns danske oversætter, har skabt den danske udgave.

Kristin Lavransdatter, nobelpristageren Sigrid Undsets roman, er i dramatisk form blevet en af det norske teaters populæreste forestillinger. Første del, *Kransen*, som Aarhus Teater viser for første gang for dansk publikum, handler om den unge Kristin, som til trods for de strenge moralbegreber, der herskede blandt norske stormænd i middelalderen, følger sin kærlighed til den fredløse Erlend. *Tormod Skagestad* har formået at give romanen spændende scenisk liv uden at sætte noget til af den finhed, der karakteriserer Sigrid Undsets menneskeskildringer. I Erlends store rolle kommer man til at se *Erno Müller*.

Lille Prinsesse Snefnug bliver ikke alene Aarhus Teaters juleforestilling, men desuden en af de største indsatser dette teater gør i sæsonen. Alexander Ostrovskij's *Lille Prinsesse Snefnug* har, så vidt vides, aldrig været opført uden for Rusland, selv om det dér fik sin første opførelse for nøjagtig 90 år siden, og stykket regnes for et af russisk dramatikks mesterværker. Eventyrkomedien ejer overraskende menneskekundskab og poetisk flugt. Stykket handler om den lille

Prinsesse Snefnug, der har arvet egenskaber fra sin far Kong Vinter og sin mor Foraaret. Hun møder de russiske stormænd, zaren og mange andre. Til uropførelsen på Bolshoiteatret skrev Tjajkovskij et uforligneligt partitur spækket med russiske folkesange og båret af en national russisk tone. Da Aarhus By-Orkester medvirker i *Lille Prinsesse Snefnug*, har teatret oven i købet mulighed for at præsentere også denne enestående del af originalen fuldtud korrekt.

Ved premieren den 31. december indleder Aarhus Teater det nye år med en ualmindelig charmerende dramatisering af Vicky Baum over Collette's roman *Gigi*. Det er en både dydig og lystig historie, hvor det for en gangs skyld er den 14-årige pige, som repræsenterer moralen, medens hendes ældre slægtninge forsøger at føre hende ind »på den brede vej«. I titelrollen kommer *Gitte Hænnig*, der ved denne lejlighed får sin første rolle, som udelukkende bygger på hendes skuespillertalent. Iscenesættelsen foretages af *Bent Christensen*.

Preben Hornung, der laver dekorationer til *Woyzeck*, ses her foran en af sine glasmosaiker

Man kan sige, bølgerne er gået højt i Tyskland hele sidste år, grundet på en dramatisk begivenhed.

Fra så at sige alle sider erkendes det, at Hochhuth's *Stedfortræderen* er det mest betydelige skuespil, der er skrevet i Tyskland efter krigen, men dermed hører også enigheden op. Stykket handler om den katolske kirkes moralske ansvar i forbindelse med nazisternes

Premieren på *Stedfortræderen*
i Berlin

De tre Klaphatte i Paris

jødeudryddelse. For os i Danmark vil diskussionen om den katolske kirkes ufejlbarlighed velsagtens ikke stå i centrum, derimod vil andre sider af det store digterværk – om menneskeligt medansvar over alt og nu – gøre et indtryk. *Stedfortræderen* er ikke blot en protest; spørgsmålet er, om det ikke tillige er protestantisk.

Georg Büchner er med rette blevet kaldt verdens første modernist – hvor overraskende, aktuel og dristig i sin menneskeopfattelse han var, ønsker Aarhus Teater at give et indtryk af i 150-året for Büchners fødsel. Det sker med *Woyzeck*, som på Aarhus Teater får danmarkspremiere i Erik Knudsens oversættelse. Historien om soldaten Woyzeck med den utro kone og de dumme, men almægtige overordnede, føles som en visdom af det, vor århundredes verdenskrige bittert skulle lære forfatterne. Titelrollen i *Woyzeck* udføres af *John Hahn-Petersen*, og stykket iscenesættes af *Preben Harris*. Samme aften opføres Ionescos *Pligtens offer*. Dette bliver også danmarkspremiere.

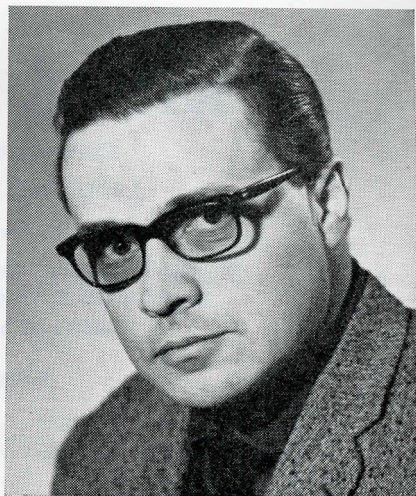
Moliere's *Det tvungne Ægteskab* hører til den store franske forfatters sjældent opførte skuespil. Det skyldes ikke dramatiske svagheder, men derimod, at selve den form, Moliere benyttede, ligger fjernt fra den romantiske og efterromantiske teateropfattelse. *Preben Harris* er, med sin levende interesse for moderne teaters strømninger, blevet inspireret af netop dette stykke med dets bitre historie om den halvgamle pebersvend, der just inden sit ægteskab får kolde fødder. Teatret planlægger at opføre Beckett's *Stumspil II* samme aften med vor tids store, danske mimiker, tidligere første solodanser ved Det kgl. Teater, *Børge Ralov*, i den dobbelte egenskab af iscenesætter og rollefortolker.

Sæsonens sidste danmarkspremiere bliver spanieren Mihura's *De tre Klaphatte*, en moderne komedie, der foregår på et spansk hotel i et helt utroligt miljø. *De tre Klaphatte* går sin sejrsgang over hele Europa i disse år. Forestillingen iscenesættes af *Palle Skibeldund*.

I maj måned følger sæsonen 1963–64's musical. Meddelelse om denne vil blive givet senere.

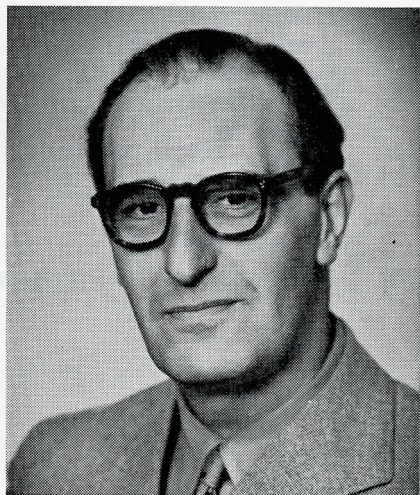
Harald Meller

Ole Walbom

William Kisum

Bjørn Spiro

KILDE-REISEN

Comoedie udi 3 acter af
LUDVIG HOLBERG

Isenesættelse: *Ole Walbom*

Musikken samlet og instrumenteret af *Ove Peters*
Dekorationer og kostumer af *Ole Walbom*,
udført på Aarhus Teater

Personerne:

Jeronimus	<i>Gyrd Løfqvist</i>
Leonora	<i>Vigga Bro</i>
Pernille	<i>Elsebeth Steentoft</i>
Magdelone	<i>Ruth Brejnholt</i>
Arv	<i>Ejnar Hans Jensen</i>
Leander	<i>Bent Børgesen</i>
Henrich	<i>William Kisum</i>
Doctor Bombastus	<i>Troels Munk</i>
Niels Kudsk	<i>Gustaf Bentsen</i>
Leonard	<i>Mads-Peter Neumann</i>
En lakai	<i>Erling Dalsborg</i>

Alle slags folk ved kilden.

PAUSE

AARHUS BYORKESTER under ledelse af *Arvid Andersen*

Instruktørassistent: *Peter Eszterhas* – Scenemester: *Aage Rishøj*

Belysningsmester: *Carl E. Andreassen* – Lydteknik: *Bent Andersen*

Frisør: *Caroline Nielsen*

KOM NED PÅ JORDEN

en sommerspøg af
FINN METHLING

Isenesættelse: *Ole Walbom*

Musikken komponeret af *Svend S. Schultz*
Dekorationer og kostumer af *Ole Walbom*,
udført på Aarhus Teater

Personerne:

Mosekonen, ca. 900 år	<i>Elin Reimer</i>
Elverkongen, hendes søn, ca. 600 år	<i>Jørgen Fons</i>
Skovrideren	<i>Harald Møller</i>
Fruen	<i>Elna Brodthagen</i>
Iben, deres datter	<i>Bente Harris</i>
Gert	<i>Lars Lunøe</i>
Hanne	<i>Ulla Britta Jørgensen</i>
Frk. Madsen, deres tante	<i>Bodil Lindorff</i>
Alfred, manufakturhandler	<i>Bjørn Spiro</i>
Niels, hans søn	<i>Bent Conradi</i>
Mortensen	<i>Børge Hilbert</i>
Prinsen	<i>Fritz Brun</i>
Prinsessen	<i>Hanne Ribens</i>
Sekretæren	<i>John Hahn-Petersen</i>

Handlingen foregår i en skov ved en høj.

Kære Erno Müller!

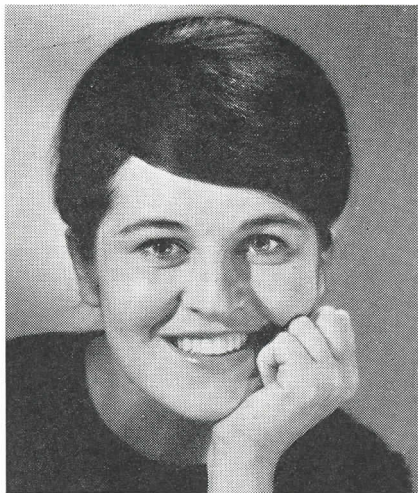
På Aarhus Teaters vegne ønsker jeg Dem hjertelig til lykke med Deres 25 års skuespillerjubilæum. Det har været teatret en sorg – ligesom det også vil føles som et virkeligt savn for publikum – at De ikke står på scenen selve aftenen den 9. september. Årsagen er imidlertid den glædelige, at Deres sidste måned har været mere end belagt af arbejdet på den nye film »Hvad med os« – et udtryk for, at hele landet sætter lige så høj pris på Deres dejlige kunst, som vi her i Aarhus.

Med venlig hilsen
Allan Fridericia.

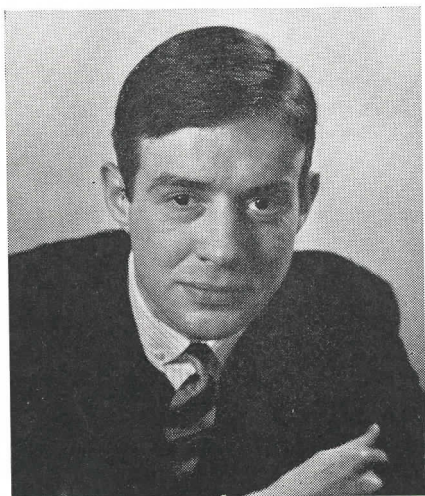
NYE NAVNE

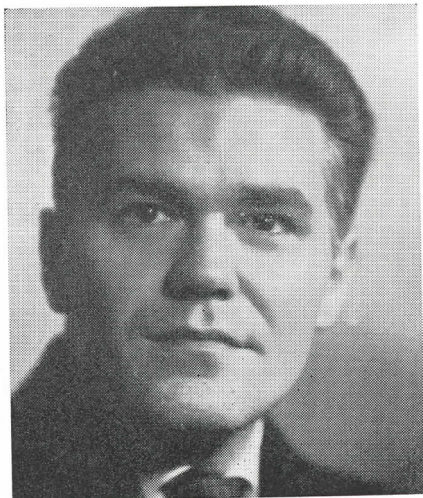
Lise Wantzin

Birgit Espersen

Bent Borgesen

Bent Conradi

Aarhus Teaters Studio

Det initiativ, som Aarhus Teater tog i 1958 med oprettelsen af Forsøgsscenen og Ung Scene, og som siden har båret mange frugter, føres nu af direktør Allan Friderica ind i klarere og samtidig friere former med etableringen af Aarhus Teaters Studio med undertegnede 3 som ledere.

Desværre har man endnu ikke kunnet få en speciel scene, hvor Studioen kunne have sit faste hjemsted. Men lige så spændende er det, at Aarhus Teater vil drage ud med disse forestillinger.

Studioen's mål er at vise publikum de nyeste og mest spændende strømninger inden for den udenlandske og hjemlige dramatik. Endvidere vil Studioen ikke udelukke muligheden for at spille nogle klassiske forestillinger sat op på en ny måde.

Det er af vital betydning for et teater at eksperimentere; her får både publikum, skuespillere, iscenesættere, forfattere og malere lejlighed til sammen at udvikle sig gennem eksperimentet.

Eksperimentets betydning ser man tydeligt ude i verden. Et lyssende eksempel er f. eks. Joan Littlewood. Hun har på grund af sin dristighed skaffet England en hel ny dramatisk udtryksform og givet nye spændende navne som Brendan Behan og Shelagh Delaney chance for – under hendes kyndige vejledning – at skabe teater, der er spillet verden over.

Allerede i halvfemserne og i begyndelsen af dette århundrede slog betydelige dramatikere, som f. eks. Aug. Strindberg, til lyd for oprettelsen af intim-scener.

Overalt har man kunnet spore den betydning, disse »dramaets tumlepladser« har haft. Ethvert teaterland må have et sted, hvor det ikke blot gælder belægningsprocenten, men derimod er et »laboratorium«, hvor man leger sig ind til en ny og tidssvarende udtryksform for vor tids tanker og ideer. På længere sigt bringer dette nyt liv til teatret – og publikumsinteresse.

Den første forestilling på Studioen vil blive et program omfattende to af det moderne dramas hovedpersoner, nemlig Samuël Beckett og Jean Genet. Ingen af de to er ukendte her i landet. Becketts *Vi venter på Godot* og *Krapps sidste bånd* har begge været

spillet her. Og af Genet har *Stuepigerne* været vist i T. V. og *Balkonen* på Det ny Teater.

Det bliver Jean Genet's debutstykke – *Den dødsdømte* (Haute Surveillance) – publikum i Århus skal stifte bekendtskab med. Han er vel nok en af de mest omdiskuterede forfattere i efterkrigstiden, og hans debutkuespil og *Tyvens Dagbog* m. fl. er alle mere eller mindre selvbiografiske visioner fra underverdenen, hvor Genet selv hørte hjemme, fra han som ti-årig på et optagelseshjem uretfærdigt blev beskyldt for at være tyv og så besluttede at leve op til folks mening om ham, til han i 1948 på forbøn af en række berømte franske skribenter med Sartre og Cocteau i spidsen blev benådet for en livstidsdom.

Stuepigerne, der havde premiere i 1947 i Louis Jouvet's opsætning, er Genet's første forsøg på om at plante sin tankegang og menneskeopfattelse til et nyt miljø; her to tjenestepigers fascinerende maskerede omkring deres halvfine frue. I *Notre-Dame-des Fleurs* siger Genet, »at hvis han nogen sinde ville skrive et stykke, hvori der optrådte kvinder, skulle rollerne spilles af unge mænd«. Yderligere skulle publikum adviseres om denne rollefordeling med store plakater.

Dette kønsbytte har intet at gøre med Genets homoseksuelle indstilling, eller i hvert fald kun meget lidt, men er karakteristisk for den mærkelige spejlverden, Genets figurer bevæger sig i. I sit forord til *Stuepigerne* siger Sartre: »I Genets stykker må alle personer spille en rolle som en person, der igen spiller en rolle«. Kort sagt, moralen er, at vi alle søger at spille en rolle for at synes bedre i verdens øjne på en eller anden måde. Men hvornår er vi os selv?

Udgangspunktet for Genet er den førnævnte situation, hvor han fik tildelt tyvens rolle og konsekvent søgte at leve amoralsk som forbryder i direkte opposition mod de gældende samfundsnormer.

Genet hutlede sig i tyverne og trediverne igennem Europa og lærte de forskellige landes fængsler at kende – indefra! Men i Nazi-Tyskland følte han sig overflødig; der var forbrydelsen allerede den anerkendte form, og for at være i oppositionen måtte han jo opføre sig lovlydigt i mere gammeldags forstand, – en helt ny rolle.

Samuel Beckett er jo en gammel kending i Århus. Allerede i 1956 kunne teatret indbyde til danmarkspremiere på hans nu allerede næsten klassiske dramatiske debutarbejde *Vi venter på Godot*. 4 år

senere fulgte Forsøgsscenen opførelse af *Krapps sidste Bånd*, og nu følger Studioen nok så smukt traditionen ved igen at holde danmarkspremiere på mesterens nyeste dramatiske eksperiment *Play* (Spil), der havde verdenspremiere i Tyskland i forsommeren.

Becketts forfatterskab kredser bestandigt om samme ganske enkle menneskelige temaer: ensomhed, en hang til at gøre sig forståelig trods ordenes svigten, en stadig venten på en slags udløsning eller befrielse fra denne verdens evindelige puslerier. Livsudfoldelsesmulighederne for Becketts personer reduceres stadig fra værk til værk. Men de har stadig noget at skulle have sagt.

I *Godot* kunne personerne både gå, stå og sidde. I *Slutspil* havde kun tjeneren Clov en vis mobilitet i behold; til gengæld kunne han ikke sætte sig. I *Glade Dage* sad Winnie uhjælpelig fast i sin jordhøj, til sidst til halsen, mens hendes mand endnu med besvær kunne kravle.

I *Spil* er kun ansigter og stemmer tilbage plus et stykke uovervindelig fortid. Men det er nok for Beckett til at skabe et meget intens virkende drama. For titusinde gang farer erindringen om et banalt trekantsdrama gennem de tre hovedpersoners hjerne. For evigt er de lænket sammen gennem denne helt banale hverdags-historie, deres eneste kontaktpunkt i tilværelsen. Hvis det nu ellers er den samme historie, de taler om. Historien er så banal, at alle kunne have oplevet noget lignende. Pointen er, at de tilsyneladende også er blevet døve, i hvert fald hører ingen af de implicerede, hvad de andre siger. Enhver er helt alene med sine egne tanker om historien, sin egen helt private forsvarstale, der samtidigt bliver en udleverende selvanklage.

Situationen kan minde svagt om Sartres *Lukkede Døre*, hvor »Helvede var de andre«. Kun er »de andre« her aldeles betydningsløse. Helvede eller vejen ud af det ligger i en selv, synes Beckett at sige i *Spil*. Men måske vil vi slet ikke ud af dette helvede, måske nyder vi ligesom Becketts tre personer lyden af vor egen stemme og føler, at det er den eneste måde, vi kan eksistere på. Eller rettere få en fornemmelse af, at vi er til. Jeg taler, altså er jeg.

Studioen kommer med endnu to programmer i denne sæson, det ene er *Le Personnage Combattant* af Jean Vauthier – også en danmarkspremiere.

Allan Fridericia Preben Harris Chr. Ludvigsen

Ny mand

Aarhus Teaters nye stilling: teatersekretær, omfatter mange funktioner. De strækker sig fra spørgsmålet om den bedst mulige publikumskontakt, over pressen til den daglige medvirken i det praktiske arbejde. Aarhus Teaters repræsentantskab har med oprettelsen af stillingen foretaget et virkeligt initiativ. Den kendte presse-, teater- og filmsmand Jesper Gottschalch overtog 1. august stillingen som teatersekretær ved Aarhus Teater.

Allan Fridericia

Børns umiddelbare spørgsmål sætter ofte voksnes tanker i sving.

Et par dage, før jeg ved sæsonens begyndelse tiltrådte som teatersekretær ved Aarhus Teater, spurgte min søn:

– Far, hvad er czarens kurér?

– Det var en mand, der bragte den russiske kejsers budskab ud til folk.

– Altså det samme, som *du* skal gøre for Aarhus Teater.

– Nej, det kan man ikke sige.

Og dog – da knægten om aftenen var lagt i seng, kom jeg til at tænke på, om han egentlig ikke havde haft nogen ret i sin sammenligning. Er det at formidle kendskab til tingene – enten det er som journalist, pressefotograf eller teatersekretær – ikke netop at bringe budskaber ud til folk?

Og alligevel halter min drengs sammenligning – i hvert fald på ét punkt.

Jeg skal ikke først gennem fjendeland for at bringe teatrets budskab ud – tværtimod. Fra første færd har jeg overalt mødt en varme og en interesse for mit arbejde, hvilket jeg med tiden håber at kunne leve op til.

Jesper Gottschalch

DET KONGELIGE TEATER

Sæsonen 1963–64

(216. sæson)

REPERTOIREPLAN

SKUESPILLET

William Shakespeare: <i>Stor Stå- hej for Ingenting</i>	Molière: <i>Misantropen</i>
William Shakespeare: <i>Julius Cæsar</i>	August Strindberg: <i>Gustav III</i>
	Garcia Lorca: <i>Frøken Rosita</i>
	Eugène Ionesco: <i>Le Roi se meurt</i>

Af teatrets løbende repertoire forventes bl. a. følgende skuespil genoptaget:

Ludvig Holberg: *Den Vægelsindede* – Henrik Hertz: *Sparekassen* –
Henri Nathansen: *Indenfor Murene* – Knud Sønderby: *Kvindernes Oprør* –
Ernst Bruun Olsen: *Teenagerlove* – Jean Giraudoux: *Siegfried* –
Friedrich Dürrenmatt: *Fysikerne*

OPERAEN

Richard Wagner: <i>Tannhäuser</i>	Engelbert Humperdinck: <i>Hans og Grethe</i>
Giuseppe Verdi: <i>Aïda</i>	
Giuseppe Verdi: <i>Maskeballet</i>	Kurt Weill: <i>Mahagonny</i>

Af teatrets løbende repertoire forventes bl. a. følgende operaer genoptaget:

Henry Purcell: *Dido og Æneas* – Giovanni Pergolesi: *La Serva Padrona* –
W. A. Mozart: *Figaros Bryllup* – W. A. Mozart: *Tryllefløjten* –
Giuseppe Verdi: *Rigoletto* – Giacomo Puccini: *La Bohème* –
Giacomo Puccini: *Gianni Schicchi* – Jacques Offenbach: *Hoffmanns Eventyr* –
Richard Wagner: *Den flyvende Hollænder* – Ludwig van Beethoven: *Fidelio* –
Carl Nielsen: *Saul og David* – Leos Janáček: *Den fiffige lille Ræv* –
Luigi Dallapiccola: *Fangen*

BALLETTEN

Mogens Winkel Holm-Eske Holm: <i>Tropismer</i>	Hugo Alfvén-Elsa Marianne von Rosen: <i>Jomfrukilden</i>
Frank Schaufuss: <i>En ny ballet</i>	Frantz Liszt-Hans Brenaa: <i>Stem- ninger</i>
Arne Nordheim-Ivo Cramér: <i>Katharsis</i>	
Ferdinand Herold/John Lanch- berry-Dauberville/Frederick Ashton: <i>La Fille Mal Gardée</i>	Genoptagelser: Igor Stravinskij-Mikael Fokin: <i>Petrusjka</i>
H. C. Lumbye-Elsa Marianne von Rosen: <i>Irene Holm</i>	Knudåge Riisager-Birgit Cull- berg: <i>Månerenen</i>

I øvrigt vil der blive genoptaget balletter af det nyere og ældre repertoire

AALBORG TEATER indleder sæsonen med
Frederich Dürrenmatt: *Herr Mississippis ægteskab* med bl. a. *Crista Rasmusen*, *Knud Rex* og *Hans Henrik Krause*.

Derefter følger:

Bert Brecht: *Den kaukasiske Kridtcirkel* (repreniere).

Gustav Wied: *Skærmysler* og

Johan Ludvig Heiberg: *De Uadskillelige*.

Eugene Ionesco: *Luftgængerer* med *John Hahn-Petersen*.

Thorbjørn Egner: *Dyrene i Hakkebakkeskoven*.

Gogol: *Revisoren* med *Preben Uglebjerg*.

Aug. Strindberg: *Frk. Julie* og *Båndet* med *Kirsten Rolffes*.

Fernando Arrabal: *Automobilkirkegården*.

Bernhard Shaw: *Djævelens Læredreng*.

Bert Brecht: *Puntila og hans Dreng*.

ODENSE TEATER har genoptaget den dansk-svenske musical,
Stig Trenter, Gösta Rybrant og Hans Schreibers *Den røde Gondol*
med bl. a. *Jytte Elga Olga*, *Grethe Thordahl*.

Derefter følger:

Jean Anouilh: *Romeo og Jeanette* iscenesat af Gerda Ring og med
Hanne Løye og *Anker Taasti* som titelfigurerne.

Den amerikanske musical: *Fantasticks* efter Edmond Rostangs *Les Romanesques* med musik af Harvey L. Schmidt og tekst af Tom Jones, er oversat af Sejr Volmer Sørensen og bliver sat op af *Kirsten Sørlie* med *Gitte Hønning*.

AARHUS TEATER

Direktør *Allan Fridericia*

Teatersekretær *Jesper Gottschalch*

Skuespilpersonale

Gustaf Bentsen	Jørgen Fønss	Lars Lunøe
Ruth Brejnholm	Inger Gleerup	Gyrd Løfqvist
Marie Brink	John Hahn-Petersen	Troels Munk
Vigga Bro	Preben Harris	Erno Müller
Elna Brodthagen	Børge Hilbert	Elin Reimer
Fritz Brun	Jane Jeppesen	Hanne Ribens
Bent Børgesen	Ulla Britta Jørgensen	Paul Smyrner
Erling Dalsborg	William Kisum	Tonny Spangsbo
Birgit Espersen	Jørgen Krogh	Gunnar Stryhn
Peter Eszterhas	Bodil Lindorff	Lise Wantzin

Instruktører

Benedikt Arnason, Island	Tormod Skagestad, Norge
Bent Christensen	Palle Skibelund
Preben Harris	Gösta Terserus, Sverige
Ole Walbom	

Overordnede funktionærer

Overregissør Harald Meller	Belysningsmester C. Andreassen
Scenemester Aage Rishøj	Kostumiere Maria Deleuran
Teatermaler Jens Anker Olesen	

Administration

Bogholderske Gerda Bothner	Sekretær Tove Laursen
Kasserer Hedvig Illum	Sekretær Karen Skjødt

Elever

Bente Harris	Birthe Mariat
Loh Jansberg	Vibeke Pedersen
Anna Louise Léfevre	Elsebeth Steentoft-Sørensen
Nanna Sonne	

ER DE KLAR OVER HVOR MANGE
PENGE DE SPARER
VED AT TEGNE
ABONNEMENT I AARHUS TEATER?

De kan oven i købet vælge den form,
der passer netop DEM

Jydsk folkescenes 1. serie A

1. serie B

2. serie C

2. serie D

eller GULDHEFTET med familierabat

Hertil kommer de særlige

UNGDOMSABONNEMENTER

og JYDSK SKOLESCENE